

๑๓
พร ๘ ประการ

LD

พ ระสัณมาสัณพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวกประทับ
อยู่ที่พระวิหารเชตวัน นางวิสาขาได้เข้าไป
กราบอาราธนาพระพุทธองค์และเหล่าพระสาวกไปเสวย
ภัตตาหารที่เรือนของตนในวันรุ่งขึ้น ในคืนนั้น ฝนตั้งเค้า
ในทวีปทั้ง ๔ ทำท่าว่าจะตกหนักทั้ง ๔ ทวีป คือ ชมพูทวีป
อุตตรกุรุทวีป อปรโคยานทวีป ปุพพิเทหทวีป

พอวันรุ่งขึ้นพระสัณมาสัณพุทธเจ้าตรัสแก่ภิกษุ

สงฆ์ว่า วันนี้ฝนจะตกใหญ่ทั้ง ๔ ทวีป พวกเธอจงสรอง
ส่นานกายกันเถิด เพราะเป็นครั้งสุดท้ายที่ฝนจะตก
พร้อมกันทั้ง ๔ ทวีป พระภิกษุสงฆ์สนองพระพุทธบัญญัติ
จึงพากันเปลื้องกายสรองน้ำท่ามกลางฝนที่ตกลงมา ใน
ครั้งนั้น นางวิสาขาได้สั่งให้บริวาร จัดเตรียมภัตตาหาร
อย่างประณีต เพื่อเตรียมต้อนรับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

และเหล่าภิกษุสงฆ์

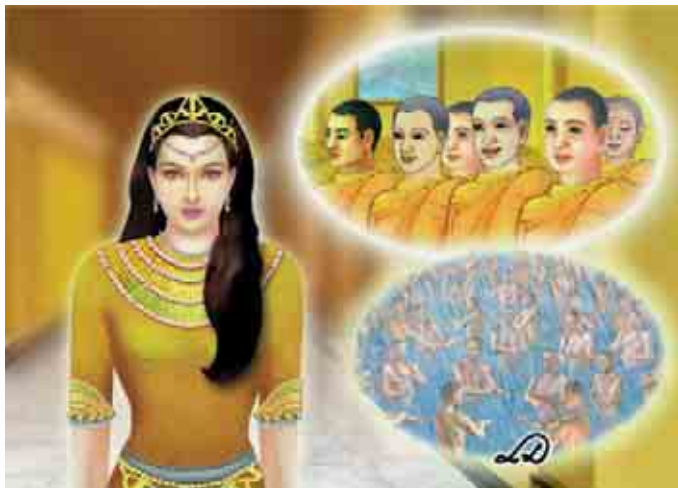
เมื่อถึงเวลาแล้ว นางจึงสั่งให้หญิงรับใช้ไป
แจ้งให้แก่คณะสงฆ์ทราบว่ “ภัตตาหารที่จัดเตรียม
เรียบร้อยแล้ว ขออาราธนาพระคุณเจ้า” หญิงรับใช้
เดินทางไ้วัดพระเชตะวันท่ามกลางสายฝนที่ตกหนัก
แล้วเธอก็เข้าใจผิดว่า ไม่มีพระภิกษุสงฆ์ มีแต่อาชีวก

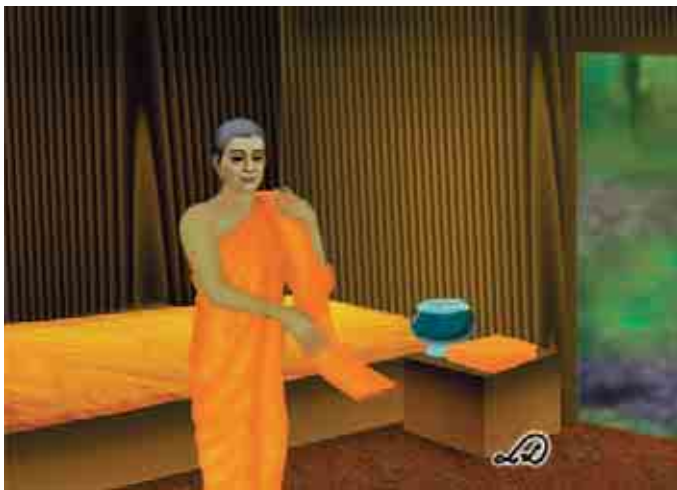

หรือพวกซีเปลื่อยอาบน้ำฝนกันอยู่ จึงกลับมาบอกนาง
วิสาขาว่า “ไม่มีพระภิกษุอยู่เลย”

แต่นางวิสาขา เป็นหญิงฉลาดและมีปัญญา ก็
รู้ว่า สิ่งที่หญิงรับใช้เห็นนั้น คือ พระภิกษุ และเข้าใจว่า
หญิงรับใช้เข้าใจผิด จึงให้หญิงรับใช้นั้นกลับไปนิมนต์
พระภิกษุสงฆ์อีกครั้งหนึ่ง พอดีพระภิกษุสงฆ์น้ำเสร็จก็

กลับเข้าไปนั่งห่มจีวรในกุฏิของตน หึงรับใช้กลับไป
อีกครั้ง ก็พบความว่างเปล่า ไม่มีภิกษุสงฆ์อยู่เลยแม้เพียง
รูปเดียว ก็กลับมารายงานนางวิสาขาว่า “ไม่พบใครเลย
ที่วัดมีแต่ความว่างเปล่า”

แต่นางวิสาขาทราบว่า ภิกษุคงกำลังนั่งห่มจีวร
อยู่ภายในกุฏิ จึงให้หึงรับใช้กลับไปนิมนต์พระภิกษุอีก

ครั้งหนึ่ง ในขณะเดียวกันพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสกับภิกษุทั้งหลายว่า “พวกเธอจงเตรียมบาตรและจีวรเพื่อไปฉันภัตตาหารที่เรือนของนางวิสาขา” พระพุทธองค์พร้อมกับหมู่สงฆ์ก็เดินทางกันไปในวิหารพระเชตวัน แล้วก็มาปรากฏกายที่ซุ้มประตูบ้านของนางวิสาขา ประคองบุรุษที่กำลังเหยียดแขนคู้แขนเช่นนั้น

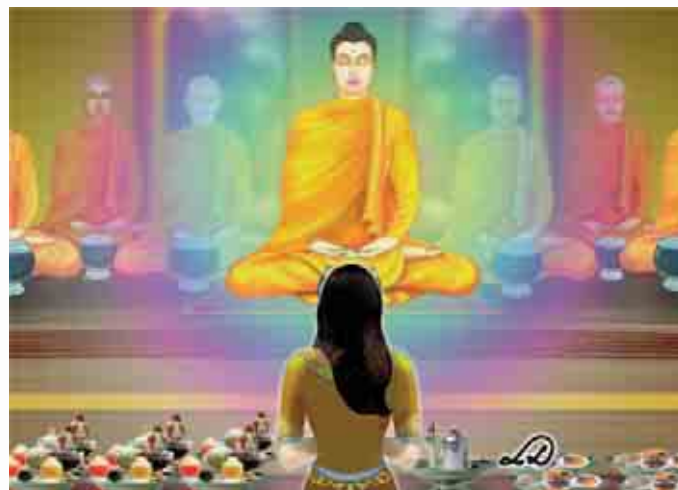

ॐ

หญิงรับใช้เห็นอานุภาพพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และหมั่นส่งสมาธิถึง ก็รีบกลับมารายงานด้วยความตกใจ นางวิสาขาพร้อมด้วยลูกหลานและบริวารจึงรีบออกมา ต้อนรับแล้วกล่าวว่า “น่าอัศจรรย์จริงหนอ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย เสด็จมาโดยที่จีวร และเท้าไม่เปียกน้ำเลย” นางจึงได้ถวายภัตตาหารแด่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและคณะสงฆ์

หลังจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำภัตกิจเสร็จ แล้ว นางวิสาขาได้ทูลขอพร ๘ ประการจากพระสัมมา

LD

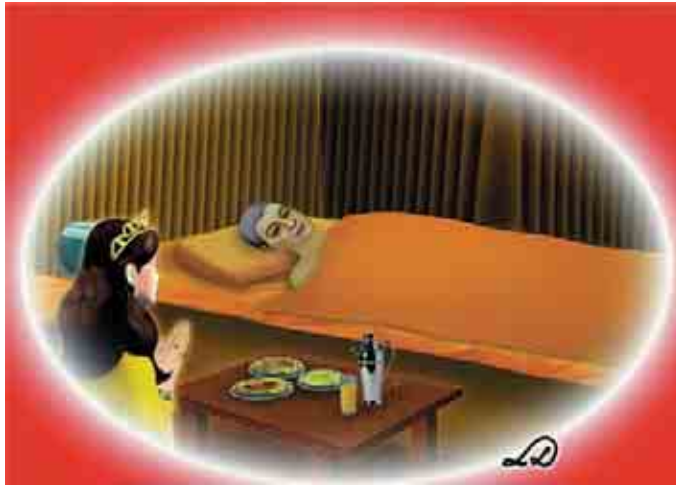
ลัมพุทเจ้า นางวิสาขกราบทูลว่า “หม่อมฉันทูลขอ
ประทานพร ๘ ประการที่สมควรและไม่มีโทษเพคะ”
พร ๘ ประการนั้น คือ

๑. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายผ้าอาบน้ำฝน
แด่พระภิกษุสงฆ์

๒. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายภัตตาหารแด่
พระภิกษุสงฆ์ที่เดินทางมาจากที่อื่น

๓. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายภัตตาหารแด่

พระภิกษุสงฆ์ที่เตรียมจะเดินทางไปทีอื่น

๔. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายภัตตาหารแด่
พระภิกษุสงฆ์ผู้อาพาธ

๕. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายภัตตาหารแด่
พระภิกษุสงฆ์ผู้เฝ้าไข้

๖. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายเภสัชสำหรับ
พระภิกษุสงฆ์ผู้อาพาธ

๗. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายข้าวยาคุแด่
พระภิกษุสงฆ์

๘. หม่อมฉันปรารถนาจะถวายผ้าอาบน้ำแด่
ภิกษุณีสงฆ์

พระศาสดาทรงว่า “วิสาขาทรงเห็นประโยชน์
อะไรจึงขอพร ๘ ประการนี้จากตถาคต” เธอจึงกราบ
ทูลว่า

ข้อ ๑ ในวันนี้ดิฉันให้หญิงรับใช้ไปนิมนต์พระ
ภิกษุที่วัดเชตวัน หญิงรับใช้นั้นเห็นว่า ภิกษุทั้งหลาย
เปลื้องผ้าสรองสนานกาย นางจึงเข้าใจผิดว่า ไม่มีพระ

ภิกษุในเขตวันเลย มีแต่พวกนักบวชซีเปลือยสงสนาน
 กายอยู่ นางจึงมารายงานให้หม่อมฉันทราบ หม่อมฉัน
 คิดว่า พระภิกษุเปลือยกายไม่งาม ไม่เหมาะแก่สมณสารูป
 หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้ จึงปรารถนาจะถวาย
 ผ้าอาบน้ำฝน (วัสสิกสาฎก) แต่พระภิกษุสงฆ์ตลอดชีพ

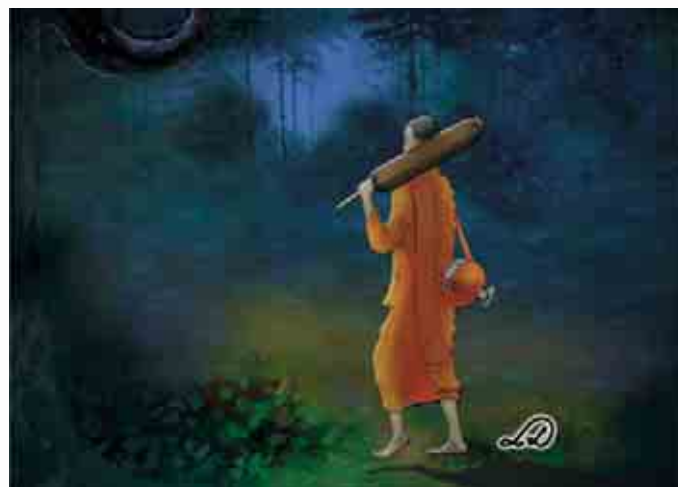
ข้อ ๒ พระอัครนาคะ เมื่อมาถึงเมืองสาวัตถี
 ใหม่ ๆ ย่อมไม่ชำนาญหนทาง ไม่รู้จักสถานที่ที่จะ
 บิณฑบาต จะทำให้ท่านลำบากเรื่องการขบฉัน แต่เมื่อ

ภิกษุสงฆ์ได้ฉันอาคันตุกัตของหม่อมฉันแล้ว ท่านจะได้ไม่ลำบากในการแสวงหาภัตตาหารในช่วงแรก เมื่ออยู่ไปนาน ๆ ท่านก็จะชำนาญหนทางมากขึ้น ก็จะสามารถออกบิณฑบาตที่อื่นได้ หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้ จึงปรารถนาจะถวายอาคันตุกัตแด่พระภิกษุสงฆ์ตลอดชีพ

ข้อ ๓ พระภิกษุผู้จะเตรียมตัวเดินทางไป แต่มีแสวงหาภัตตาหารอยู่จะพลาดจากหมู่เกวียนที่ตนจะ

อาศัยไปด้วย และจะต้องเดินทางไปรูปเดียว กว่าที่จะถึงที่หมายก็มีดคำ หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้จึงปรารถนาจะถวายคัมภีร์ แต่ภิกษุสงฆ์ที่กำลังจะเดินทางตลอดชีพ

ข้อ ๔ เมื่อพระภิกษุอาพาธถ้าไม่ได้รักษาพยาบาลที่เป็นลัปปายะ อาการอาพาธก็จะกำเริบ อาจถึงแก่กรรมภาพได้ หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้จึงปรารถนาจะถวายคิลานภัตแต่พระภิกษุสงฆ์อาพาธตลอดชีพ

ข้อ ๕ พระภิกษุผู้เฝ้าไข้ มัวแสวงหาภัตตาหารเพื่อผู้ป่วยอยู่ กว่าที่จะหาได้ตนเองก็จะอดอาหาร หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้จึงปรารถนาจะถวายคิลานุปัฏฐากภัตแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เฝ้าไข้ตลอดชีพ

ข้อ ๖ เมื่อพระภิกษุผู้อาพาธไม่ได้รับเภสัชที่ลัปปายะ อาการอาพาธจะกำเริบและอาจจะมรณภาพได้ หม่อมฉันเห็นอำนาจประโยชน์นี้จึงปรารถนาที่จะถวายคิลานเภสัชแต่พระภิกษุสงฆ์อาพาธตลอดชีพ

ข้อ ๗ พระพุทธองค์ได้อนุญาตให้ภิกษุฉันยาคุ
ได้ เพราะเห็นว่า เป็นประโยชน์แก่สุขภาพของพระภิกษุ
สงฆ์ เช่น ช่วยย่อยอาหาร เป็นต้น หม่อมฉันเห็นอำนาจ
ประโยชน์นั้นจึงตั้งใจถวายยาคุเป็นประจำแด่พระภิกษุ
สงฆ์จนตลอดชีพ

ยาคุ คือ อาหารที่มีลักษณะเหลวคล้ายข้าวต้ม
เป็นอาหารเบาสำหรับฉันรองท้องก่อนถึงเวลาฉันอาหาร
หนัก เช่น ภิกษุฉันยาคุก่อนออกบิณฑบาต

อานิสงส์ของยาคุ ๑๐ ประการ ดังนี้ :-

๑. ให้อายุ
๒. ให้วรรณะ
๓. ให้ความสุข
๔. ให้พลังกำลัง
๕. ให้ปฏิภาณ
๖. กำจัดความหิว

๗. บรรเทาความกระหาย

๘. ทำให้ลมเดินคล่อง

๙. ล้างลำไส้

๑๐. ย่อยอาหารใหม่ที่เหลือ

ข้อ ๘ ภิกษุทั้งหลายต้องเปลือยกายสรงน้ำ
ร่วมทำกับหญิงชาวบ้าน หญิงแพศยา ต้องถูกเย้ยหยัน
ทำให้เกิดความเคืองใจชื่อว่า ความเปลือยกายของผู้หญิง

ไม่งาม น่าเกลียดน่าชัง ไม่สมควร หม่อมฉันเห็นประโยชน์
นี้จึงถวายผ้าอาบน้ำ (อุทกสาฎก) แต่ภิกษุณีสงฆ์ จน
ตลอดชีพ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า “เธอเห็นอานิสงส์
อะไรจึงขอพร ๘ ประการนี้ต่อตถาคต” นางวิสาขา
กราบทูลว่า “ภิกษุทั้งหลายเมื่อออกพรรษาแล้วจะมาสู่
เมืองสาวัตถีเพื่อเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ หม่อมฉันก็จะ

ถามภิกษุทั้งหลายว่า เคยมาเมืองสาวัตถีหรือไม่ ถ้าเคย
มาก็แสดงว่า ท่านเคยได้รับการดูแล และรับถวาย
ภัตตาหารและสิ่งของต่าง ๆ ของหม่อมฉันเป็นประจำ
เป็นแน่

เมื่อเป็นเช่นนั้นหม่อมฉันก็จะระลึกนึกถึงบุญ
ได้ตลอด ทำให้เกิดความปลื้มใจอัมเอิบใจ กายก็จะสงบ
มีความสุข จิตจะตั้งมั่นเป็นทางมาแห่งกุศลธรรมยิ่ง ๆ

ขึ้นไป” การที่ขอพร ๘ ประการนี้ ก็เพื่อว่า ภิกษุสงฆ์
ภิกษุณีสงฆ์ก็ดี หากนางวิสาขาเจอที่ไหน เมื่อไหร่ก็ตาม
ก็จะได้ถามว่า เคยมาเมืองสาวัตถีไหม แล้วก็ได้ทำสิ่ง
เหล่านี้ทั้ง ๘ ประการ พอพระภิกษุหรือภิกษุณีบอกว่า
เคยมาอย่างนั้น แสดงว่า ท่านก็คงต้องได้รับการบำรุง
ข้อใดข้อหนึ่งที่เธอขอพรจากพระลัมมาลัมพุทธเจ้า ก็
จะทำให้เธอปลื้ม ได้ชื่นอกชื่นใจก็เป็นทางมาแห่งกุศลธรรม
จิตก็จะตั้งมั่น เธอเห็นประโยชน์อย่างนี้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ตรัสว่า “สาธุ สาธุ สาธุ เมื่อเธอเห็นอานิสงส์ถึงปานนั้น จึงขอพร ๘ ประการ ต่อเราตถาคต เราก็จะอนุญาตพร ๘ ประการเหล่านั้น

แก่เธอ” สิ่งที่คุณขอไม่ใช่เพื่อใครเลย แต่เพื่อประโยชน์สุขของผู้ประพาสดิพพรมจักรย์ ผู้ที่จะได้ทำพระนิพพานให้แจ้ง

